

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Petőfi emlékezete.

(—n.) A test halandó — örökre az eszme él csupán. Századok rombolón vonulnak végig emberiség felett s eltemeti az egyént és ismét újat teremt. Pályafutásunk a földszinén a végzet rövide szabja s enyészettünk rohamosan közelg. Porladó lesz a test, de az eszme él! Kitér a sötét sir öléből, szárnyai halál után mintha még nőnének s a bámuló világ leborul a nagyság előtt és imába kezd.

Egy sok vihart s megpróbáltatást átélt nemzet borul le e szent napon legnagyobbja előtt. A nemzet sir egy hant felett, melyben névtelen vörös sipkás honvédek között nyugszik a világirodalom egyik legnagyobb alakja. A test a földben szétporladott, a tomboló csata megölte az embert, de a költő feltámadt s újra él.

Feltámadott. A nemzet gyászünnepéye örömmünnepbe foly, hogy a nagy lélek e földön született s e földön halt bajnoki halált az eszményért, a szabadságért. Küzködő, háborgó lelke lecsendesült a néma sir ölében, de feltámadt szelleme, itt van miközöttünk, itt lebeg a nagy mindenségben. Nem halljuk-e milliók imáját, a mikor egy sirhant felett egy egész nemzet leborul, hogy áldást kérjen arra, ki oly hamar, oly fiatalon tért a hideg földbe vissza.

Egyszerre tünt fel egész hatalmas erejével hazánknak szomorú egé, a sötétségbe napsugárt hozott s mikor elszlott a homály, eltűnt ismét, mint a nagy alföldről a délibáb. Láttuk ragyogását s nem értettük, honnan jön ez a csodás férfi s mikor eltűnt, kerestük a bércezen, völgyön, édes otthonába. de többé nem talált reá a magyar. Édes bus ének szállt mindenün-

nen a kereső, a bujdosó felé s az ő szellemének hittük ezt. A hontalan messzi földön is, a bujdosás végtelen útjain hallotta dalát, mely szebben szólt mint a hárfá, mely erősebb volt, mint a tárogató és idegenből megtért a vándor, mert e dal arra tanította: szeresd a hazát.

Segesvár halottja — Petőfi Sándor halálának félszázados évfordulója a mai nap. Imára gyűljetek, nemzetem édes gyermekei. A szabadság lánglelkű dalnoka felett hadd szóljon a háládó ének nagy szelleme, mely nyugtalan volt itt a föld felett, odalent most csendesen pihen s most is hazájáról álmodik. Talán azt látja, hogy idegen zsoldosok száguldanak végig az édes anyaföldön, melyet annyi honfi vér öntözött, talán azt hiszi nagy lelke, hogy a rablánc nem törött ketté s a nemzet még most is rabigába görnyed; édes anyanyelvünk zengzetes szólama helyett idegen nyelven fejezzük ki gondolataink. Szálljon az ének, mert ha megérezheti ünnepi dalunk, mikor Istenét imádja egy nemzet, megtudja, hogy megtestesült mindaz, a miről álmodott. Álma valóra vált, a szabadság fényes napja ragyog mireánk és nyelvünk becsülettel őrizzük, melyen őy szépen először csak ő tudott beszélni. A vándor lantos nevét, kinek dalán az érzelmek milliói játszottak keresztül, ma imába foglaltan hallja meg a bámuló világ. És a vén Európa részt követel az ünnepből, mert a világtörténet jegyzi fel e nagy ember életét. A magyar Byron, ez a tüneményes lángész a szabadság, szerelem, az anyaföld, a délibábnak lantosa ma itt van újra miközöttünk, emléke feltámadott, hogy örökre éljen. A mulandóság sötét leple nem diadalmaskodik az

eszme, a gondolat felett. Petőfi Sándor az ember halt meg csupán, de Petőfi Sándor a költő feltámadott.

És most, amikor félszázada, hogy elesett a nagy szellemóriás, egy nemzet gyűl össze egy kis hant körül, hogy mutassa meg a nagyvilágnak, hogy nagyjait megtudja becsülni. Feltámassza a rideg sirból a költő emlékét s a szabadság lantosa emlékezetének épít egy templomot, egy magyar Pantheont.

A székely kivándorlás ellen.

Érdekes füzet jelent meg „Száműzetésem ideje, vagy miért hagytam ott Oláhországot“ czimen *Tornyai* Ferencz tordai róm. kath. lelkész tollából, a „Székely Lapok“ külön lenyomatában. A füzet az Emke Marostorda vármegyei marosvásárhelyi választmánya adta ki azzal a célzattal, hogy általa sikerüljön végre fölnyitni a székely nép szeméit és a Romániába kivándorolt magyarok nyomorának leírása által visszaretentse a tömegesen átvándorló székely munkásokat a hazaelhagyástól.

Megdöbbenő az a kép, melyet a több évig Romániában élt magyar pap tapasztalatai leírásával élénk tár. A nyomornak, a piszoknak, az elzüllesnek sivár, borzongató képe s ha valami, ugy ez a sárga füzet bizonyára meggyőzhetné az elvakult székelységet arról, hogy nem mese az, a mit a romániai borzalmakról már évek óta beszél a fejébe a józan-ság és elfogulatlanság.

Száműzetésnek mondja a füzet szerzője romániai tartózkodását, mert saját vérei közt is a sivár érzéketlenség, a vigasztalan nyomor közepette, ugy érezte magát, mint egy végtelen sivatagban. Missziót teljesíteni ment az idegenbe, nemes küldetése tudtában lelkes terveket szőtt véreinek fölsegeléséről, támogatásáról, de annyi rideg közönynyel találkozott, hogy lelkesedésének heve alábbszállott. Lelki szárazságot,

Vizió.

Ott, hol a Küküllő kigyózó futása mellett a mező kiszélesedik s dombok elsimulnak s a messziségbe révedezhet szemünk s a láthatárt felhőfoslátnyok szegélyezik a magas kopárhegyektől körülvelt sikon táborozott a honvéd sereg. A sok gyaloglás, a nehéz küzdelmek kimerítették embereink. A vörös sipkás honvédek édes nyugalomra hajtották fejk. A fegyverek összerakva heverték a tábor mellett s a honvédek az éj sötétjében tábori tüzet gyújtottak, a melyen vacsorát melegítettek. Elnyultan, nyugodalmatosan heverésztek a derékig érő fűben, mert se előttük, se mögöttük ellen nem állott.

Július 30-ika este ily nyugodalmatosan kezdődött. A táborban csend, az égről ezer csillag ragyog le az éjszakába. Honvédeink néha-néha egy-egy méla kurucznotába kezdenek s az ének végig cseng a hosszú sikon s az erdők titkos csendje viszhangozza. Aztán elcsendesül ez is. A tábori zenészek lágy zenéje csendül meg. Nem valami vig nótát játszik, hanem szomorut, olyan édes bus magyar nótát, melyben több a könny, mint a mosoly. A tábori sátornál hangzik a zene, ez a szomorú dal s visszafojtott lélegzettel figyel minden honvéd a csendes éjszakába. Majd édes álm borul szemökre és álmodnak szabadságról, otthonmaradtakról, családról, hitvesről, apró gyermekekről. Mindenik azt hiszi, hogy a másik alszik. Egyik megszólal:

Mit nézel bajtárs azon a csillagon?

— Azt, hogy valjon nem látom-e meg benne mi történik otthon.

A honvédtárs hallgat aztán lassan megszólal:
— Hát te is az otthon maradtakról álmodol?.. valjon e vaksötétségre mikor jön virradat, szegény hazánk mikor lesz szabad?..

A másik nem szól semmit csak reá bámul arra a nagyon fényes csillagra, némán... szóltalanul... Fenn a tábori sátor előtt még halkán játszik a cigány... most már altatóra, fuvalomszerűen csendül a méla akord végig a végtelen rónán... Az egész tábor halotti csendben pihen.

Egyszerre a tábori sátor előtt két férfi jelenik meg. A hamvadó tűz utolsó lobbanása reájok veti fényét. A hold sápadt fénye is kibontakozik a felhők közül s megvilágítja a két alakot. Az egyik törpe, zömök termetű férfi, szakála meg haja már ősz, de arczélei erősek és bátorságot árulnak el. Apró, szürke szeméi mereven tekintenek bele a sötét éjszakába. Mellette a másik magas, nyulánk alak, arcza hosszú, szeméi élénkek, bajusza portól lepett s ugy néz ki, mintha valami nyugtalan szellem tért volna a földre a titkos homály között... Egyik se szól... némaság mindenütt. Az őrs tiszteleg s a két alak tovább halad. Végre megszólal az idős férfi.

— Azt hiszem nyomunkban az orosz, ma orosz hírek érkeztek a tábori postával...

— Hadd jöjjön — szól az ifju s szemé különös fényben égett — nem hátrál a magyar, a szabadság fényes napja fog reánk virradni; — én látom felkelni a napot.

Az öreg ur szomoruan rázta fejét.

— A költő álma ez — de más lesz a való. A tulnyomó erő elnyomja a magyar hazát s a magyar saját hazájában hontalanná lesz...

— Ne mondj ily szomorú jövődöt szegény hazánknak nagy férfiu — hiszen szabadság nekünk új életerőt teremt, a szolgaságban elvesz nemzetünk. Erőszakkal, bármint küzdünk is, meg kell hogy nemzetem érje az új idő hajnalát és lesz szabadsága, mert kell hogy legyen.

— Tekints végig a tábor felett — szól az idősebb férfiu — a hány ember annyi álmodozó, ki szabadságról álmodik, de fáradt már, erejük megtörött a hosszú harcz alatt. Fáradt sergünkkel nagy munkát nem végezhetünk.

A fiatal szemébe köny szökött és felszólt:

— Hasztalan beszélj ily sötét hangon, az én lelkem nem hiszi ezt s nem fogja hinni soha. A magyar kard addig vissza nem kerül hüvelyébe, mig meg nem lesz e kívánt jogunk. Mig egy magyar él a földön, az az egy is küzdeni fog örökké. Halld, az éjszaka is mily különösét álmodtam, elmondom neked. Ugy éreztem, mintha már aludnék, de mégis ébren voltam, inkább vizió volt az, mely játszott velem, de jövődöt mondott nekem s fellebbentette a fátyolt jövőnkéről.

Küzdöttünk az ellennel egy rideg szorosba, a melyből jéghideg szél sivitett felénk s embereink a vágató lovassággal szembe szuronyszegezve haladtak előre. Szólt a kürt a rohanásra s az ellen sora megbomlott. Ezek csunya, nehéz fegyverzetű, idegen kinézésű emberek hosszú lándsákkal a lovakra mélyen lelapulva, ismét rohamra készültek. És ekkor az ég egyszerre elsötétült, villámok szelték át a sötét égboltot és embereink ijedten bomladozni kezdtek. Az ellen javára felkeltek az ördögök és segítségre jöttek. Halálkiáltás cikázott végig a háborgó

csöndes kétségbeeséshez hasonló beletörődöttséget, testi és lelki elhagyatottságot talált mindenütt utjában. A nyomorban vergődő székely pálinkaivásra adta magát s mind jobban és jobban belemerült a romboló szenvedélyek, átkos indulatok posványába. Ami nemesebb indulat, munkakedv, munkaerő megmaradt még benne, azt Románia, ez a Moloch-gyomor felitta magába, a tönkre jutott, agyoncsigázott székely pedig ott feküdt részvétlenségtől körülveve egyedül, elhagyatva.

Bármerre ment, mindenütt rémesebbnél rémesebb képek. Rongyokba burkolt szegénység mocsok, nyomoruság minden lépten-nyomon. Ploesti a kívándorlók elzüllesztésének első stációja. Itt kezdődik a hontalanság, rabszolgaság. Innen indul a kívándorolt székely beljebb a sivár országba, hol oly kietlen, sziv és lélek nélküli élet van, hol a legutálatosabb közömbösség, testiség, Istent és felebarátot nem ismerő önzés uralkodik fennen minden eszményi fölött. Kiehezve, megtörve a nyomoruságtól huzódnak át a kívándorlók a városokon s tartanak pihenőt a kórházakban.

Azért menni ki Romániába — írja Tornyai — hogy az ember tartós keresetet biztosítson magának, az végzetes önámítás, s ha más ezt állítja: a leglelketlenebb, leggazabb hazugság, főképp ha olyan ember szájából kerülne ki, ki az ottani viszonyokat ismeri.

Brailában, a kolóniákon, Giergiuban, Bukarestben mindenütt leirhatatlan a szegénység. Lebujokban, földbe ásott silány, nedves lyukakban él száz meg száz elzüllesztett magyar család.

Ezek a folyton elébe bukkanó sivár képek készítették Tornyait a legádázabb küzdelemre, hogy javítsa a szegény székelyek helyzetén, de minden törekvése hajótörést szenvedett a közöny és fásultság szirtjein.

Nem lát más módot a szörnyű nyomor megszüntetésére, minthogy egyáltalán ne vándoroljon ki többé a székely Romániába: a nyomoruságok ez országába. S az a tizezer példányban nyomott füzet is, melyben romániai „száműzetést“ írja meg a derék pap, azt czélozza, hogy a hontalanság sötét képei megdöbentsék a munkás székely népet s ne kívánja meg az idegenek sótalan, keserű kenyerét.

A cél, amely megíratta e füzetet, nemes, de hogy sikere legyen, egy pár év szükséges ahhoz, s még akkor is kérdés, ha vajjon jelentős siker-e az?

fergeteg között, mint mikor egy nemzet utolsó so-hajt. S a száguldó paripák eltaposták embereink s magam is közöttük meghaltam. De im, egyszerre az ég megnyílik, a sötétség eloszlik s a fényes nap veti reánk aranyos sugarát. Ott láttam nemzetünk legjobbait, félisteneit, fent a végtelen ürben lebegni s diadalkapun e szók álltak. „A magyar szabadság örökre éljen!“ Felzendült a hálaadó ének s az egész nemzetet láttam leborulni s a sáros, szaggatott magyar zászlót, melyet dicsfény övezett, csókolt a ünnepi sereg.

Ez volt az álom, ez volt a vízió — szólt az ifju lelkesülten, ennek kell valóra válni, hogy a magyar sokáig élhessen.

Az idős férfiú meghatottan nézett az ifjura, aztán elbucszott s bement a sátorba. A fiatal künn maradt s költői lelke elmerült a természet csendjében, álmodozott szabadságról, otthon hagyott hitveséről és a fiáról, aztán leült s a tűz parazsa mellett irt egy költeményt... irt tovább... tovább, míg meg nem telt a sok fehér lap...

Másnap komoran ébredt a természet, mintha az ég is eltakarná a szemét, hogy ne lássa, mi fog történni. Az oroszok durva katonái mieinket szétverték s a menekülő sergen keresztül vágatott a vad kozák sereg. S a hidon állott a rajongó költő, ki oly szépet álmodott, kivont karddal, mintha egymaga akarna szembeszállni az egész orosz erővel. Az első még lehullott fegyverétől, de hátulról egy másik támadó leszurta s halva rogyott össze a költő, a szabadság bajnoka. S a durva katonaság lovainak patkói szétronsolták a fejét s az agyvelő, melyben oly csodás eszmék születtek, szétfolyt a piszkos, sáros földön...

Most a sir felett, hol egy nemzet tart hálaadó ünnepet, felcsendül az ima s a nemzet nagyjai között ott áll a diszkapu. „A magyar szabadság örökre éljen!“ — s amint látta, ugy beteljesült a vízió, csak azt nem látta ő, hogy a félistenek között ott lesz ő is, mint a legnagyobb...

Adams.

Országos mozgalom kellene ahhoz, hogy rábirjuk munkásainkat az itthonmaradásra és helyes gazdasági politika.

Az agyagfalvi emlék.

— Hazafias kérelem. —

Te Deum laudamus!

Dicsérénk téged, Isten és hálákat adunk neked, hogy megadtad érnünk ezt a napot, hogy megengedd nekünk az örvendezésnek ezt az ünnepét.

Mit tagadjuk, csappant az a nemzeti erős érzés, a mely önállóságunknak 48-ban létesített sáncaiból maradt örökök e nép számára. Atomizálódunk, szétszóródtunk, külön-külön érdeket kergető egyénekké vagy legfőlegb osztályokká. Van zászlónk, kinek fehér, kinek zöld, kinek vörös; de a három színt együtt fölemelni s egyéges nemzeti célok egyéges jelvényeül mindannyian fennen lobogtatni vajmi ritkán vagyunk képesek.

Holnap, július 31-én lesz ötven éve annak, hogy a lánglelkű költő, szabadságharcunk Tyrtæusa a segesvári csatatéren annyi sok hős társával együtt elesett. Mára üli évfordulóját osztatlan fényvel, lelket gyönyörködtető összetartással a magyar nép ennek, a nemzetek életében szinte páratlan eseménynek. Segesvárra zárandokol e napra a képviselőház, kormány, törvényhatóságok s valamennyi irodalmi, közművelődési és társadalmi intézetünk, nem is szólva a nép ezreiről: hogy kivegye részét az elesett hősök emlékének szentelt ünnepből.

Hatalmas nemzeti ünnep lett a mai nap törvény nélkül is, hatósági közreműködés nélkül is. Igazi és megbecsülhetetlen érzés ez, ami magától támadt. A hazafissággal összeforrott szabadságszeretet megnyilatkozása minden parancsszó, sőt minden szervezet nélkül.

A haladás és a fejlődésnek ragyogó képein me-rengve semmit sem kérünk vissza a félszázad előtti nagy napoktól csak azt a szellemet, mely az akkori időknek lelke volt s hevesebben dobog szívünk, midőn az ötvenedik év fordulóját ünneplve e nagy napnak, megcsapja arcunkat az 1848-iki nagy kornak levegője!...

Magunkat becsüljük meg, amidőn e nagy nap évfordulója alkalmával, áldozva a dicső mult emlékének, monumentumot emelünk a jövő számára.

Az agyagfalvi Székely-emlék bizottságának megbízásából hazafias tisztelettel felkérem a községi lelkészeket, tanítókat, az előljárókat, hogy ez alkalomból hazafias ünnepélyeket rendezve, alkalmat szolgáltatassanak a népnek, hogy őseink tetteit magasztalva, a szabadságot, egyenlőséget és testvériséget égetörve hirdesse, a körülményekhez alkalmazkodva, belépődíjat szedjenek s ezt a bizottság pénztárnokának (Ferenczy János Sz. Udvarhely) ügyünk megvalósíthatására szolgáltatassák be.

Benedek Elek szépszavu felhívása az agyagfalvi Székely-emlék ügyében meghozta a várt sikert. Általános mozgalom indult meg ugy megyénkben, mint az egész székelyföldön s immár napról-napra közeledik az a megvalósulás stádiumához.

Bizalommal várja a végrehajtó-bizottság, hogy az egyes községek egyházi és világi előljárói megtalálják az utat, hogy a Petőfi-ünnepély alkalmából az évforduló napján vagy a következő hetekben a községi lakosok számára ünnepélyeket rendeznek s ügyünket ezzel is nagyban elősegítik, hogy a székely nép Rákosmezéjén, őseink gyűlöhelyén a dicső mult-hoz méltó emléket állíthassunk.

Az emlékezet ragyogó napja hint fényt ma a segesvári csatatérré, hol a szabadság dalnoka alusza a halál álmát, annyi más jó hazafival együtt közös sirban... Talán, ha hangzik ajkainkról az ébresztő szózat: ki szíve utolsó dobbanásáig hévvel szerette a magyar hazát, kinek oroszlánrésze volt a márczius 15-iki örökre emlékeztető nap történetében: elhagyja a sirt, avagy szeleleme megjelenik közöttünk, megcsendül lelkesítő szava s ajkunk utána rebegi a szent fogadást: „A magyarok Istenére esküszünk, rabok többé nem leszünk!...“

Emlékezzünk e napon a szabadság, testvériség, egyenlőség magasztos eszméinek megtestesüléséről; e vezéregék legyenek lobogónkra felírva, szívünk táblájára bevésve letörülhetetlenül, hogy ezek a hit, remény és szeretettel egyesülve, hazánk, nemzetünk boldogságának megteremtői s állandóan éltetői legyenek!

Becsek Aladár,

az agyagfalvi emlék végr. biz. jegyzője.

Ujdonságok.

Tisztelt polgártársak! A július 31-iki évforduló kötelességévé teszi minden magyar honpolgárnak, hogy az emlékezetvilágával tekintsen vissza 1849. július 31-ikére, a segesvári csata és nagy költőnk halálának évfordulójára.

Az emlékezet ragyogó napja hint ma fényt a segesvári csatatérré, hol a szabadság dalnoka alusza örök álmát a nagy közös sirban!...

Ötven esztendeje annak, hogy szabaddá lett a szó és a gondolat, az érzés és az eszme. Szabaddá lett a föld, az ipar, a munka és a vállalkozás. Megszűnt a szolgaság, a robot, az uraság dolga s ezentul nem attól függött az emberi uraság, ki milyen szülőktől származott. Egyenlő lett a törvény mindenki s egyenlő a törvény mindenki előtt!... S mindezekben része volt Petőfinak.

És most a nagy nap évfordulóján, amidőn ezrével vándorol a nép nagy költőnk Petőfi sirjához, hogy lerőjja hálaadókat s ünnepel az egész nemzet: hazafias tisztelettel kérjük e helyen városunk tisztelt polgártársait, **lobogózzák fel e napra házaikat!**

Megemlékezzünk így külsőleg is e napon a multról, hogy annak gyászából és dicsőségéből tanulságot és honfi érzetet gyűjtsünk a jelenre.

S amíg ott leng a szép trikolor házainknak ormán, lágy fuvalmu szellő szálljon a segesvári sir felé, melyben pihen nemzetünk lantos, prófétája, ki egész életét hazájáért, nemzetéért áldozta, kinek honszerelme meg nem hamvadt soha. Hadd vigye a szellő sirjához szívünk fogadását, lelkünk érzelmeit: Habár föld röge eltakart, megértjük, lelked mit akart!

Dicsőség a multnak!

Örök élet édes hazánknak!

Az Udvarhelyi Híradó

szerkesztősége.

Gazdasági tudósítók. A földmívelésügyi miniszter Udvarhelyvármegye homoródi járására nézve *Balázs* Sándor ábrahámfalvi és *Kis* Tamás vargyasi lakosokat a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

Halálozás. *Hargita* Nándor kö- és agyagipari isk. igazgató neje *Weliatschek* Katalin f. hó 26-án elhunyt. Haláláról a következő gyászjelentés lett kibocsátva: Alólirottak a szív legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy a felejthetetlen drága feleség és anya *Hargita* Nándorné szül. *Weliatschek* Katalin életének 35 ik, boldog házasságának 15-ik évében fájdalom, de nagy lelki megnyugvással viselt rövid szenvedés után folyó év jul. 26-án d. u. 1/2 órákor az Urban csendesen elhalt. Szíveinkben nagy a fájdalom, lelkünket elborítja a néma gyász, szemünkben elégtelen a könny a kedves halott elsiratására. A megboldogultnak drága földi része f. hó 28-án d. u. 4 órákor fog a székelyudvarhelyi róm. kath. temetőbe örök nyugalomra tétetni. Nyugodjék csendesen! *Hargita* Nándor m. kir. áll. kö- és agyagipari szakiskolai igazgató, mint férje és gyermekei: Nándor, Károly, György. *Scheffler* Katalin férj. *Majer* Istvánné és *Scheffler* Irma, mint sógornók.

Unitáriusok zsinatja. Az unitáriusok Székely-Kereszturon f. évi augusztus 27—29. napjain tartandó zsinatjára megjelenni óhajtókat tisztelettel felhívja az elszállásoló bizottság, hogy az elszállásolást igénybe venni akarók szándékukat augusztus 15-ig a szállásoló bizottság elnökéhez, *Gombos* Sámuel gimn. tanárhoz jelentsék be. Az elszállásolásra jelentkező tagok száma is bejelentendő.

Felvételek az iglói szövögyárba. A marosvásárhelyi keresk. és iparkamara *Hollaki* Ártur főispánhoz a következő megkeresést küldte: *Haltenberger* Rezső iglói szövögyáros a kassai kereskedelmi és iparkamara utján az iránt fordult kamaránkhoz, hogy szövögyárába 8—10 szövő leányt közvetítsünk. Ezen leányok heti keresménye, ha kellő jártasságra tesznek szert 3—4 frt. A gyárban lakást és teljes ellátást kapnak, a miért naponta 23 krt fizetnek. Tekintettel arra, hogy a szepesiglói szövészet egészen modern irányban fejlett s az ott szövött áruk piaczképesek, a székely szövőipar megerősítése szempontjából fölötte szükséges volna, kiképzésre oda 8—10 jól fejlett és jóviseletű székely leányt kül-

deni. Ennélfogva tisztelettel kérjük méltóságodat, hogy hatósága területén e körülményt kihirdettetni s a jelentkezőket kamaránkkal lehető sürgősen tudatni sziveskedjék, hogy nevezett gyárossal a továbbiak felől tárgyalhassunk. *Tauszik B. Hugó* kir. tanácsos, elnök. Sz. *Szakács Péter* titkár. A felvétetni szándékozók pályázati kérésüket aug. hó 10-éig kell benyújtaniok.

Petőfi-ünnepély. A „Polg. önk. és segélyző egyesület“ aug. hó 6-án a Galter-féle nyári szinkörben felerészben az agyagfalvi emlékoszlop és felerészben könyvtára javára Petőfi-emlékünnepélyt rendez a következő műsorral: 1. kép. Petőfi az oroszok szuronya előtt, 2-ik kép Petőfi halála, 3-ik kép Petőfi ébredése, drámai költemény E. Kovács Gyulától: a Nemtő Ráduly Mariska, Petőfi Mészáros Zoltán; 4-ik Phantasmagoria, Jókai Mórtól, előadja Márton Árpád; 5-ik a „Kitűnő vendég“ vigi. I felvonásban, írta Csepreghi Ferencz; az előadásban résztvesznek: Ráduly Mariska, Veress Nelli, Schubert Emmi, Heichling Helén, Mészáros Zoltán, ifj. Szemerjai Károly, Papp Sándor, Szabó Gyula, Hettas Gusztáv, Benedek Árpád.

Kinevezés. A székelyudvarhelyi pénzügyigazgatóság *Köllő József* csik-várdotfalvi lakost a csikgyimesi fővámbivatalhoz hivatalosul nevezte ki.

Az ipar érdekében. A kereskedelmi miniszter rendelettel hívja föl a kereskedelmi és iparkamarákat arra a körülményre, hogy a már létező ipartestületek az ipartörvény 126. szakaszában körülírt feladatokat, melyek őket az iparoktatás, a szakképzés, szövetkezetek alakítása és általában a képzéshez kötött lézműipar fejlesztésének terére utalják, vajmi csekély mértékben, mondhatni csupán szórványosan tesznek eleget és részben talán e körülmény oka annak, hogy az érdekelt iparosoknak még mindig jelentékeny százaléka idegenkedik ily testületek alakításától, melyek körén belül szakmai érdekeik eléggé érvényre jutni nem látja. Utalással erre a körülményre föl hívja a kamarát, hogy kerülete összes ipartestületeire kiterjeszkedve, tegye beható tanulmány tárgyává azt a kérdést, hogy e testületeknél általában — egyes szórványos esetet kivéve — az iparfejlesztés tekintetében észlelhető meddőségnek mik az okai s a mutatkozó hiányok mennyiben orvosolhatók.

Pénzeslevél a sinek alatt. Erzsébetvárosról írja levelezőnk, hogy Barát község közelében a vasuti munkások egy elkorhadt sirtalp alatt egy lepecsételt levelet találtak. Átadták a községi jegyzőnek, a ki felbontva, elámulva látta, hogy 12 500 forint van benne. Most azt nyomozzák, hogy mi módon került e sok pénz a sirtalp alá.

Viperák vármegyénkben. Az erdélyi részek egyes vidékein s különösen Hunyad megyében nem tartozik a ritka esetek közé a vipera marás. Az idén megyénkben nagyon elszaporodtak e mérges állatok, melyeknek immár ember és állat is esett áldozatául. Legujabban Fiafalva községében marta meg a vipera Fazakas Domokosné, a lábán szénamunka közben. Az asszony a kigyómérgezés tüneteivel pár pillanat alatt súlyosan megbetegedett. Egész teste, de főképpen a végtagok hulla hidegek lettek. Nyelve, torca megdagadt, úgy, hogy sem beszélni, sem mozogni nem tudott és szemhéjait nem volt képes mozgatni. A súlyos betegnek dr. Lengyel Árpád székely-keresztúri orvosa nyújtotta a gyors segínyt és azt reméli, hogy a szegény asszonyt megmentheti az életének. — Nem rég történt, hogy Fiafalvához közel fekvő Rugonfalva községében, Sebesi Sándor ottani földbírtkosnak két vadaskutyáját marta meg a vipera. Az egyik kutyája kiheverte a kigyómarást, de a másik nagy kínok közt belepusztult. Ugy látszik, ezen a vidéken e mérges kigyófaj igen gyakori s így a lakósságnak mezei munka közben mindenesetre szükséges óvatosságnak lenni.

A mesterségek szótára. *Hegedűs Sándor* keresk. miniszter *Frecskay Jánost* a székelység közé küldte, hogy a Mesterségek szótára részére különösen a szeszfőzők (kisüstösök), vászon- és posztószővők, ványolók és egyéb iparosok használta magyar mesterszokat egybegyűjtse.

Pisztoly párbaj. Lapunk múlt számában „Közigazgatásunk“ czímmel megjelent vezércikket dr. *Kovácsy Albert* magára nézve sérelmesnek találta s dr. *Bedő Sándor* és *Szabó Gáborral* *Becsek* Aladárt, lapunk szerkesztőjét, mint a cikk íróját, hétfőn, 24-én délelőtt provokáltatta. *Becsek* segédeit *Ádám Albertet* és *Koncz Aurért* nevezte meg. Mivel lapunk szerkesztője a cikkben foglaltakat továbbra is fenntartotta, *Kovácsy* megbízottjai fegyveres elégtételt

kértek. A fegyvernemre nézve a segédek között nézeteltérés jött létre, amennyiben szerkesztőnk megbízottjai kardot proponáltak, s így történt meg az, hogy fegyverbírásgot kellett felkérni annak eldöntésére. A fegyverbírásgba gróf *Haller Jánost*, *Ugron Jánost*, dr. *Lengyel Józsefet* és *Koncz Ármint* kérték föl, kik közös megállapodással elnökül *Jakab Gyula* alispánt választották. A fegyverbírásg pistolyt állapított meg, melyet a felek kedd délután a Sós-réten viltak meg. *Kovácsy* lött és nem talált, míg lapunk szerkesztője nem élt lövési jogával. A felek kibékültek. Orvosokul dr. *Lengyel József* és dr. *Egyed Balázs* szerepeltek.

Tanonczok elhelyezése. Az államvasutak műhelyeiben és a diósgyőri vas- és aczélgyárban ez évben is e megye területéről 6 tanoncz fog elhelyeztetni. A tanoncznak 14-16 évesnek, ép, erős testalkatu és öröklött hiba nélkülinek kell lenni s legalább első gimnáziumot végzettnek. A pályázati kéréseket felszerelve augusztus hó 8-ig kell benyújtani *Hollaki* főispánhoz.

Ezer székely cselédleány. Csak nemrégiben írta meg *László Gyula*, a marosvásárhelyi iparkamara titkára ismeretes röpiratát, melyben a székely leányoknak külföldre való vándorlása okául azt hozta föl, hogy a magyar háziasszonyok nem igen vesznek szolgálatukba székely cselédeket. Azóta *László* ezer székely leány számára talált alkalmazást csupa magyar családnál. Számos nőegyesület közvetítésre vállalkozott. A magyar családok szinte türelmetlenül kéri a székely cselédleányokat, sőt akad olyan család is, mely megbízott emberét küldi a cselédleányok elé, hogy az uton bajuk ne essék. Egy délvidéki cselédközvetítő ajánlkozott, hogy hazafias miszsiót s a székely leányokat német vidékre viszi, hogy ott magyarosítsanak, a sváb leányokat pedig magyar vidékre adja, hogy azok magyarosodjanak. Számos jelentkező családtagjának fogja tekinteni a székely leányt és több uri asszony férjhez is adja.

Az állami tisztviselők nyugdíja. A mint értesülünk, egy előfordult eset alkalmából jelvi jelentéssel kinyilatkozta a pénzügyminiszter, hogy a véglegesen nyugalmazott állami tisztviselők újra való kinevezés esetén az új kinevezés szerinti fizetési osztályban az utolsó helyre sorozandók. Ezekre nézve ugyanis nem alkalmazható az ideiglenesen nyugdíjazottakat megillető az a kedvezmény, hogy a tényleges szolgálatba való visszavételük után ugyanazon ranghelyre sorozandók, a melyet elfoglalnának, ha mindvégig tényleges szolgálatba állottak volna.

Hirdetmény. Udvarhelyvármegye közig. bizottsága a f. boldogfalva—f. rákosi tvhat. közut 22—23. és 29—30. km. szakaszán fekvő 54. és 67. sz. hidak újból építését 3832 frt 04 kr. összeg erejéig engedélyezte. A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1899. augusztus hó 14-dik napjának d. e. 10 órájára a sz. udvarhelyi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A szóbanforgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Ki szeret jó regényt olvasni? Lapjaink közt talán egy sincs, amely oly súlyt fektetne regényei megválogatására, mint a „Budapest“ képes pol. napilap. Folyvást két regényt közöl egyszerre, amelyek közül az egyik számozva könyvalakban jelenik meg; úgy, hogy aki a közléseket félretekintve bekötötti, csakhamar egy egész kis könyvtárt gyűjthet magának. Dicséretreméltó, hogy a „Budapest“ regényei nemcsak magas irodalmi színvonalon allanak, hanem egyuttal rendkívül érdekesítők is. Aki tehát szereti a jó és érdekes regényeket: bátran ajánlhatja neki a „Budapest“-et, amely lap tudvalevőleg hírei tekintetében is egyik legjobb újságunk. Előfizetési ára: egy évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, egy hóra 1 frt. Az előfizetések Budapest, IV. Sarkantyus-utca 3. sz. a küldendők.

Petőfi-ünnepély az agyagfalvi emlék javára. A Zetelakán szünetidőző tanuló ifjuság f. évi aug. hó 6-án, Petőfi Sándor halála 50 éves évfordulója alkalmából, az elemi iskola termében az agyagfalvi székely-emlék javára hazafias ünnepélyt, este pedig a zetelaki toronyóra javára zártkörű táncmulatságot rendez. Az ünnepély sorrendje: 1. Hymnusz, Énekli az ifjusági énekkar. 2. Egy gondolat bánt engemet, írta Petőfi Sándor, szavalja Nagy László VII. g. o. tan. 3. Emlékbeszéd, tartja Biró Lajos III. éves tanárjelölt. 4. A székelyekhez, írta Petőfi Sándor, szavalja Szabó Zsuzsa k. a. 5. Felolvasás, tartja Hargittai Béla közs. jegyző. 6. A vándorlegény, írta Petőfi Sándor, szavalja Bálinth Endre IV. g. o. tan. 7. Szózat, énekli az ifjusági énekkar. Belépti díj az ünnepélyre személyenkint 10 kr., a táncmulatságra 50 kr., családjegy 1 frt 20 kr.

Nyilvános nyugtázás. Homoródfürdőn f. évi jul. 23-án a helybeli Dalegylet közreműködésével rendezett „Annabálon“ a fényesen kivívott erkölcsi siker mellett az anyagi siker emeléséhez felülfizetéseikkel hozzájárultak: gr. *Haller János* 4 frt, *Ilyés Miklós* ezredes 4 frt, *Sebesi Béláné* 2 frt, *Gál János* 1 frt, *Árkosi Benkő Mihályné* 2 frt, *Kozma Ferenczné* 1 frt, *Solymosi János* 1 frt és ifj. *Dézsy Antal* 4 frttal, összesen 19 frttal. Fogadják a Dalegylet szives köszönetét.

Uj csángó-telep. Az a csángó-telepítés, melyet 15 év előtt csinált a kormány és a társadalom, nem valami szépen sikerült. Másképp történt Oláh-Fenesen, Ott egy Kolmar Hermann nevű Tirolból bevándorolt erdőmester a lomha román munkások helyett bukóvinaai csángókat szegődtetett az erdei munkára s ennek a kísérletnek igen szép eredménye lett. A csángók ugyanis egy félesztendő alatt megszedték magukat, szekeret, lovat vettek és elkezdtek fuvarba járni. Nemsokára telkeket vettek a községben, házakat építettek rá, elhozták a Bukovinában hagyott családjaikat és ily módon egyetlen egy esztendő alatt a községben többsége verődtek. Oláh-Fenesből így lett Magyar-Fenes s ez ma már hivatalos neve is a községnek, mert utána jártak és kieszközölték, Kolmar Hermann dicsérete azonban ezzel még nincs kimerítve: a derék tiroli erdőmester azt is megtette, hogy a csángók számára magyar iskolát állított és tart fenn Magyar-Fenesen.

Petőfi-ünnepély.

A Petőfi ünnepély immár teljes nagyságában bontakozott ki. Petőfi sírját és segesvári szobrát virágerdő fogja borítani. A haza minden rónájáról, valamennyi hegyoldaláról szedi a virágot a kegyelet s koszoruba fonva küldi a költő sírjára, a fenéregyházi csatasíkra s ércszobrára, a segesvári várban. A Petőfi Társaság a következőleg állapította meg programját:

Az ünnepély első része a fehéregyházi csataterén, a másik része a Petőfi-szobornál a Várban folyik le.

A felvonulás a várba 10 órakor lesz.

Délelőtt:

1. Kolozsvári dalegylet megnyitója.
2. Honvédeknek közreműködése.
3. *Jókai Apotheozisa*. Szavalja E. *Kovács Gyula*.
4. *Bartha Miklós* ünnepi beszéde.
5. *Ábrányi Emil* elszavalja *Petőfi Sándor* című költeményét.
6. *Bárony Istvántól*: Kép a forradalomból. Beszéd.
7. *Rákosi Viktortól*: *Petőfi halála*. Beszéd.
8. *Endrődi Sándortól*: *Petőfi*. Költemény. Szavalja *Somló Sándor*.
9. *Szász Gerőtől*: *A csatamezőn*. Költemény.
10. Dalegyesületek eléneklik a *Petőfi dalai* című éneket.
11. Küldöttségek elvonulása, koszoruk letétele.

Délután:

4 órakor bankett után felvonulás a várba a szoborhoz.

5 órakor. *Jókai*: *Petőfi halála*. Rapsodia. Elmondja *Bartók Lajos*, aki egyuttal leteszi a Társaság koszoruját is.

Végül *Ilyés Bálint* az öreg honvédek nevében költeményt szaval és koszorut helyez a szoborra.

A Petőfi székely bizottság a következő felhívást bocsátotta ki:

Kedves székely atyafiak!

Vasárnap, július 30-án ébredjete a szabadság Istenének szent nevével, vezéreljen mindnyájunkat az emlékezet ezen ünnepén.

Kicsinek, nagynak, hogy a székelység összetartson, együtt maradjon és eljárásának pontosságával bámulást érdemeljen, következő rendet kell megtartania:

Fehéregyházán.

A szekerek egy sorban álljanak meg, ha mozdulnak két sorba ne kerüljenek soha.

A vonatról csak az szálljon le Fehéregyházán, a ki gyalog Segesvárra tud menni, mert Fehéregyházán a vonat nem várhat rák.

A gyalogosok a mint érkeztek, szépen sorba állva menjenek a honvédekhez. A viragos kertbe igaz székely nem lép, mert a hősök sírhantját nem tapodja meg. Sőt a kerítésre se engedjete senkit felmászni, azt benyomni ne hagyjátok senkinek. Maradjatok egymás mellett, hadd lássa a sok idegen, mekkora sokaság, milyen derék nép vagytok. És külön el is jöhessetek.

A mi virágokot van, annak felét hintsétek el az oszlophoz vezető útra, hogy legyen szőnyege a hódoló közönségnek.

A fehéregyházi ünnepély megbomlását nem várjuk be, hanem mikor Fehéregyházán először szól hármat az ágyu, minden székely indul az országuira. Mikor Fehéregyházán másodszor szól hármat az ágyu, megünnepeljük katonás rendben Segesvárra. Elöl mennek a szekerek és a bandérium, utánuk követnek élükön a zenekarokkal a gyalogosok.

Segesváron.

A kik vonattal vagy gyalog érkeznek Segesvárra, négyes sorban vonuljanak az állami iskola udvarára.

A kik szekérral jönnek: leszállnak az állami iskola udvaránál, szekereiket elküldik a csütörtöki heti vásár piacára, mert a szekértábornak itt engedett helyet a rendezőség.

Mikor Segesváron hármat szól az ágyu, kezdődik a székelyek ünnepe. Énekel az udvarhelyi, a kereszturi dalárda. Lesz több szavalás. Híres emberek meglátogatják a székelyeket. Harsog a zene.

Az ünnepély végén négyes sorban mind megünnepeljük tisztelegni Petőfi emlékének és virágaink másik felét letesszük Petőfi szobrához.

A kivonulás a vármegyeházon keresztül fog történni. A vár hátsó bástyájának kapuján, mert a székelyek tábora a vároldalon levő árnyékos, szép sétateren lesz. Minden hazafi ide tart, itt eszik és iszik, itt zeneszóval vigad. Jó közkút van a bástya alatt, több kút van a sétater alatt.

Hazafelé.

3 órákor az első, 4 órákor a második, fél 5 órákor a harmadik, 6 órákor a negyedik vonat indul és megy mind Udvarhelyig.

Mikor délután hármat szól az ágyu, azt jelenti nektek, hogy fél hármat ütött az óra, tehát induljon a vasúthoz, a kinek mesze a hazája.

Hazaérve mondjatok a népek nagy Istenének hálaimeit a megért szép napért.

Székely-Udvarhely, 1899. július 27.

Ugron Gábor, b. elnök.

Szó Rezső, b. jegyző.

A törvényhatósági biz. tagjai az ünnepélyen való megjelenésre a következőleg lettek meghívva:

A hazafias kegyelet oltárán ismét lángra gyul az emlékezet szent tüze, újból elzarándokolhatunk a fehéregyházi csatatérre, hogy a természet szabad templomában Isten és ember előtt tanúságot tehessünk a szabadságharcban esett hősök hamvai felett, hogy kiontott vérok megtermékenyíték az anyaföldet, melyen továbbra is virul a szabadság félve ápolt virága.

Nem lennének méltó gyermekei a Hazának, nem méltó utódai a most letűnő nemzedéknek, ha a lánglelkű költőnek dala nem kelnének visszhangra szívünkben — nem sietnénk az ünneplőkkel s nem ejtenénk bár egy könnyet azon szent helyen, hol ötven évvel ezelőtt vele együtt annyi nemes szívnek omlott ki vére a Hazáért.

Ép ezért felkérem bizottsági tag urat, hogy e hó 30-án Fehéregyházán és Segesvárt szíveskedjék megjelenni, hogy főispán úr ó méltósága vezetése alatt minél fényesebben és multjához minél méltóbban legyen képviselve e nemes székely vármegye.

Székely-Udvarhely, 1899. július 22-én.

Jakab Gyula, alispán.

A vonatok ma reggel a következő sorrendben indulnak:

I. vonat 5 óra 15 perc. — II. vonat 6 ó. 11 perc. — III. vonat 6 óra 41 perc.

Visszafelé: I. vonat 3 ó. 10 p. — II. vonat 4 óra. — III. vonat 4 ó. 30 p. — IV. v. 6 ó. 20 p.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Sz. 4080—1899.

tlkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Ugron Lajosné végrehajthatónak székely-udvarhelyi Kandó Juliánna végrehajtást szenvedő ellen 140 frt s járuléka kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, a székelyudvarhelyi 178. tjkvben felében alperes Kandó Juliánna Kovács Ferenczné, másik felében társtulajdonos Kapena István és neje Ágotha Anna nevére irt + 319. hrsz. faház és beltelek 240 frt, a székelyudvarhelyi 674. tjkvben $\frac{1}{5}$ részben alperes Péter Mihály, $\frac{1}{5}$ részben társtulajdonos Péter Borbára, $\frac{1}{5}$ -öd részben Péter Albert, $\frac{1}{5}$ öd részben Péter Juliánna kiskoru, $\frac{1}{5}$ -öd részben Péter Anna kiskoru nevére irt A+ 1463/1. hrsz. szántó 2 frt, kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.cz. 156. §-a értelmében egészben, az 1899. évi augusztus 28-ik napjának d. e. 9 órákor a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni. A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni. Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. évi július hó 11.

Dr. Voith.

kir. tszéki egyes bíró

Sz. 10,602—1899.

szb.

Udvarhelyi járás főszolgabírójától.

Faeladási hirdetmény.

Udvarhelyvármegye Árvátfalva II. határrészében fekvő és a bethlenfalvi birtokosság tulajdonát képező fenyőerdőből 82.03 k. holdnak mintegy 16.888 m.³ luczfenyő fűrészanyag és 1833 m.³ luczfenyő épületfa készlete újabb árverését folyó évi augusztus hó 16-án d. e. 9 órájára Bethlenfalva község házához tűzöm ki.

Kikiáltási ár 25,798 frt 40 kr, minek 10%-a bánatpénz.

Az árverési feltételek alólirt főszolgabírónál és az udvarhelyi járási erdőgondnoknál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. július 27-én.

Szabady Tivadar,
szolgabíró.

PAPP ZAKOR ENDRE

VASKERESKEDÉSE AZ „ARANY KASZÁHOZ“.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni gazdagon berendezett

vaskereskedésekre

Mindennemű vajda-hunyadi vasak, legjobb minőségű öntött tégely aczél kaszák, varrógép 6 évi jótállás mellett 30 frtól feljebb. Épület- és butorvasalások, szerszámok legjobb minőségben, s nagyon olcsó árban árusíttatnak el.

Igen becses pártfogásért esedezve

kiváló tisztelettel

Papp Zakor Endre.

Sodronyszeg nagy raktár!

Sz. 10,601—1899.

szb.

Udvarhelyi járás főszolgabírójától.

Faeladási hirdetmény.

Udvarhelyvármegye Árvátfalva határrészében fekvő s a fenyédi közbirtokosság tulajdonát képező fenyőerdőből 117.74 k. holdnak mintegy 18972 m.³ luczfenyő fűrészanyag és 5416 m.³ luczfenyő épületfa készlete újabb árverését f. évi augusztus hó 16-án d. e. II órájára Fenyéd község házához tűzöm ki.

Kikiáltási ár 32790 frt 80 kr, minek 10%-a bánatpénz.

Árverési feltételek alólirt főszolgabírónál és az udvarhelyi járási m. kir. erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. július 27-én.

Szabady Tivadar,
szolgabíró.

Székely-Udvarhely város területén, a felső határban a vasuti indóházzal szemben lévő Bálint György által megnyitott utca végében lévő kertemet az utca megnyújtásával, két oldalról apró telkekre 10 éves törlesztésre felosztom. Venni szándékozók Kossuth-utcai lakásomon bővebb felvilágosítást nyerhetnek.

özv. SOLYMOSY PÁLNÉ.

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Érvényes 1899. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	évk. Héjjasfalva ind.	1148		414
209			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403
951	558	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		évk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szeben			
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	849	433		évk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		nd. Kocsárd érk.		750	1042
	1046	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		évk. Budapest ind.		915	830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁵⁹ perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.

Utánnyomat nem díjaztatik.